

„Naen“ og „Kanalen“ skal staa „Naers“ og „Kanalers“. Det, der er Tale om i Forslaget, er at give Fiskeriet i Bætte og Naer et vist Værn, en vis Afstandsret, indenfor hvilken Vaadfiskeri maa drives; det maa nemlig kun drives i en vis Afstand fra deres Udløb, og dette finde vi rigtigt og vel begrundet. Vi finde imidlertid, at Reglen burde noget udvides. Andre Herrer have ment, at den burde udvides paa den Maade, at der tilføies: „Kanalers“, medens jeg med et Par andre Landssthingsmænd har sluttet mig til et Forslag, ved hvilket der ikke indskydes „Kanalers“, men ved hvilket man blot foreslaar det forandret derhen, at der kommer til at staa: „Naers og Bættens naturlige eller ved Kunst frembragte Udløb i Stranden“, idet vi ville medtage det Tilfælde, hvor en Kanal er gravet igjennem en Barre, der som Regel pleier at lægge sig for Udløbet af en Na eller Bætt, for at staffe Luft gjennem den eller Løb gjennem den. Med Hensyn til disse særegne Kanaler mene vi, at det ligger ligefrem i Vædringsforslaget, at de skulle medtages, men vi have Betænkelighed ved at gaa videre og vedtage selvstændige, gravede Kanaler, Kanaler, som ere gravede i andre Diemed end for Fiskeriet, og for hvilke der ikke synes at være saa naturlige Grunde til at paatale det samme Afstandsværn som ved Naer og Bætte. — Saa er der Vædringsforslaget til § 12; det er jeg ikke Medforslagsstiller til. Derimod er jeg Medforslagsstiller til Vædringsforslag under Nr. 12 til § 15, som er en ren formel Forandring; thi naar det Forslag vedtages, vil det medføre, at Ordene: „Lagelænder, der staa ude efter den Tid og til den 1ste Oktober s. A., staa for Vedkommendes egen Risiko, og maa Eierne af samme tage Skade for Hjemgjæld, hvis hans Redskaber i den Tid forulæmpes“, udgaa. Det er overflødigt, at det staa her, da det staa i Forveien i § 2, til hvilken det første Stykke af § 15 henviser, og for Resten følger det af sig selv som en Slutning af det første Stykke, saa det er en Overflødighed, at det staa der. Ligeledes er Vædringsforslag under Nr. 15 til § 21 en ren formel Vædring, idet der er foreslaaet, at det skal hedde: „Indtil Vedtægter for disse Ristebande tilveiebringes“. Det bliver nemlig Vedtægter efter al Sandsynlighed, i alt Fald forudsættes det; det bør derfor forandres. Dernæst er der nævnt Forordningen af 25de Mai 1861. Det er ikke forkert, det skal hedde: „Lov af 4de Januar 1861 § 11 jfr. Anordn. 21de Juni 1867“. Det er altsaa et rent formelt Forslag. — Vædringsforslaget til § 29 er ogsaa rent formelt. Det maa være ved en eller anden Skjæbne,

som denae Paragraf er undergaaet, at der er kommet til at staa Noget, som efter den nærmeste sproglige Læsning vil blive lidt forkert. Naar der nemlig staa Tale om at disse Garn ikke maa „bruges i Sildebundgarnstaberne paa den til dette Fiskeri bestemte Tid, medmindre Eierne af samme dertil give deres Samtykke, hvorhos de i saadanne Bænde altid skulle sættes i Sildebundgarnslændernes Gang og Strækning“, saa gaar dette „de“ nærmest paa Eierne, men da det heller ikke fra Folkethingets Side kan være Meningens altid at sætte disse Eier i Sildebundgarnslændernes Gang og Strækning, saa have vi foreslaaet „de“ rettet til „Garnene“. — Det er ligeledes formelt, naar i § 31, 2det Stykke tilføies efter Ordene: „Puls- og Bøtvaad maa om Dagen medføres“ Ordene: „i Baad“. Det blev allerede ved 1ste Behandling forudsat som en Selvsølge, og det er altsaa kun Noget, som klarere udtrykker, hvad der er ment.

Til § 42 er der et enkelt Forslag, som staa for min egen Regning, og som jeg kun stiller, for at de Herrer Landssthingsmedlemmer kunne faae Leilighed til at erklære sig om et Principspørgsmaal. Det har i flere andre Lovforslag, hvor der har været Tale om nogenlunde lignende Udgifter som dette, været hævdet af Landstinget, at Udgifterne ikke skulle bæres af Statskassen alene, men halvt af Statskassen, halvt af Kommunen. Dertil sigter mit Forslag, som er blevet stillet af mig, for at give Landstingets Medlemmer Leilighed til at stemme om, hvorvidt de her ville fastholde det samme Princip eller ikke ville fastholde det. Man kan særdeles vel vedkende sig Principet og dog mene, at det ikke bør fastholdes her ved disse eiendommelige Udgifter; jeg lægger derfor ikke stor Vægt derpaa og kan meget vel finde mig i, at Forslaget bliver forkastet, men jeg har dog ment at burde give dem, der med mig have stemt for lignende Forslag i andre Love, Leilighed til at overveie Sagen. — Derimod er der i Forslaget til § 47, som jeg stiller sammen med mine Medforslagsstillere, en virkelig Realitet af væsentlig Betydning; den gaar ud paa, at der skal gives Lønningene for Fiskerikontrollørerne og Assistenterne en Forhøielse i Overensstemmelse med Regjeringsforslaget. Den er ikke stor, thi Regjeringsforslaget, forekommer det os, har været beskeden med Hensyn til disse Lønninger; men netop derfor forekommer det os, at de ikke godt kunne taale en Nedsættelse. Forskjellen er den, at medens Forslaget sætter Fiskerikontrollørernes Begyndelsesløn til 1800 Kr., saa foreslaa vi i Overensstemmelse med Regjeringsforslaget 2000 Kr. og sætte Slut-